Dosarul nr. 2rc-187/24 (2-23170695-02-2rc-14062024)

D E C I Z I E

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ

al Curții de Apel Centru

12 martie 2026 **mun. Chișinău**

Instanța compusă din:

Preşedintele de complet, judecătorul Badan-Melnic Eleonora

Judecătorii: Pascari Roman și Bolocan Elena

examinând cererea de recurs depusă de Firma de Producție și Comerț ,,Monzo" societate cu răspundere limitată, în proces de insolvabilitate, împotriva încheierii Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 29 aprilie 2024, adoptate în cauza civilă ,,Gustoro" societate cu răspundere limitată către Banca Comercială ,,Victoriabank" societate pe acțiuni și Firma de Producție și Comerț ,,Monzo'' societate cu răspundere limitată privind recunoașterea dreptului de proprietate,

a c o n s t a t a t:

1. În data de 30 noiembrie 2023 ,,Gustoro" societate cu răspundere limitată a depus cerere de chemare în judecată către Banca Comercială ,,Victoriabank" societate pe acțiuni și Firma de Producție și Comerț ,,Monzo" societate cu răspundere limitată privind recunoașterea dreptului de proprietate.
2. Obiectul acțiunii formulate de reclamantul „Gustoro" societate cu răspundere limitată îl constituie recunoașterea și înregistrarea dreptului de proprietate asupra cotelor-părți din terenul cu numărul cadastral *****, asupra încăperilor nelocative cu numerele cadastrale *****.01.002 și *****.01.003, asupra universalității bunurilor mobile indicate în cerere, rectificarea înscrierilor din registrul bunurilor imobile prin radierea drepturilor de ipotecă, a grevărilor, notărilor și interdicțiilor aferente acestor bunuri, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.
3. Prin cererea de chemare în judecată, „Gustoro" societate cu răspundere limitată a susținut că pe 16 martie 2018 între Banca Comercială „Victoriabank" societate pe acțiuni, în calitate de creditor gajist, și reclamant, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare în rate nr. 617, în temeiul acordului privind executarea benevolă a dreptului de ipotecă și al acordului privind executarea benevolă a dreptului de gaj. Reclamantul a arătat că, prin acest contract, i-au fost transmise în proprietate cote-părți din terenul cu numărul

cadastral *****, încăperile nelocative cu numerele cadastrale *****.01.002 și *****.01.003, bunurile mobile utilizate în procesul de producere, precum și mijlocul de transport de model *****.

4. Reclamantul a mai susținut că a intrat în posesia de fapt a bunurilor din momentul semnării contractului și că a folosit aceste bunuri în activitatea sa economică, însă dreptul de proprietate nu a fost înregistrat din cauza interdicțiilor existente în registrul bunurilor imobile. Totodată, aceasta a invocat că, prin acordul adițional autentificat pe 20 octombrie 2021, părțile au stabilit continuarea achitării prețului în rate până pe 31 decembrie 2024, iar potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 1 ianuarie 2018 – 31 decembrie 2023, reclamantul a achitat suma de 3508600 lei, fără a avea restanțe la data sesizării instanței.
5. În continuare, reclamantul a indicat că transmiterea bunurilor a fost confirmată prin facturile fiscale emise pe 22 martie 2018, prin certificatul provizoriu de înmatriculare a mijlocului de transport și prin răspunsul Agenției Servicii Publice, iar cererea sa de înregistrare a dreptului de proprietate a fost respinsă de serviciul cadastral teritorial din motivul existenței sechestrelor, interdicțiilor și a procesului de insolvabilitate intentat ulterior față de Firma de Producție și Comerț „Monzo” societate cu răspundere limitată. Reclamantul a susținut că bunurile dobândite de ea au fost incluse neîntemeiat în masa debitoare a acestei societăți, deși ele au fost procurate anterior, cu bună-credință, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 16 martie 2018.
6. Reclamantul a considerat că, din moment ce bunurile au fost vândute de creditorul gajist în cadrul executării benevole a dreptului de ipotecă și a dreptului de gaj, dreptul său de proprietate este opozabil, iar menținerea în registru a ipotecilor, grevărilor, notărilor și interdicțiilor nu corespunde situației juridice reale. În acest temei, aceasta a solicitat recunoașterea dreptului său de proprietate, radierea înscrierilor respective din registrul bunurilor imobile și protecția dreptului său patrimonial, arătând că includerea bunurilor în masa debitoare a pârâtului Firma de Producție și Comerț „Monzo” societate cu răspundere limitată creează riscul deposedării și al perturbării activității sale economice.
7. De asemenea, reclamantul a depus cerere de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, prin interzicerea pârâtului Firma de Producție și Comerț „Monzo” societate cu răspundere limitată, aflată în proces de lichidare, precum și terțelor persoane, de a întreprinde acțiuni de

conservare, valorificare prin licitație sau negocieri directe, transmitere în contul datoriei și orice alte acte juridice ori materiale care ar atenta la dreptul de posesie, folosință și dispoziție al „Gustoro” societate cu răspundere limitată asupra bunurilor litigioase. Totodată, aceasta a solicitat excluderea din actul de inventariere din 4 mai 2023, reflectat în raportul administratorului insolvabilității din 10 mai 2023, a bunurilor imobile cu numerele cadastrale *****, *****.01.002 și *****.01.003, precum și a universalității bunurilor mobile indicate în cerere și interzicerea oricăror acțiuni care ar perturba activitatea economică a reclamantei și utilizarea acestor bunuri conform destinației lor.

8. În susținerea acestei cereri, reclamantul a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27 februarie 2023, a fost intentat procesul de insolvabilitate față de Firma de Producție și Comerț „Monzo” societate cu răspundere limitată, iar administratorul insolvabilității, prin raportul din 10 mai 2023, a inclus în masa debitoare și bunurile care, în opinia sa, aparțin cu drept de proprietate „Gustoro” societate cu răspundere limitată, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare în rate nr. 617 din 16 martie 2018. Reclamantul a susținut că, potrivit încheierii publicate în Monitorul Oficial pe 24 noiembrie 2023, s-a dispus valorificarea și lichidarea masei debitoare, iar în cadrul adunării creditorilor din 23 noiembrie 2023 s-a pus în discuție și s-a aprobat conservarea bunurilor respective, ceea ce creează un risc iminent de deposedare a reclamantei de bunurile litigioase.
9. Reclamantul a arătat că bunurile imobile și mobile în litigiu sunt utilizate în activitatea sa economică de fabricare a articolelor de ambalaj din material plastic, astfel încât aplicarea măsurilor de conservare, valorificare sau înstrăinare ar conduce la întreruperea procesului tehnologic, la scoaterea bunurilor din circuitul economic al societății și la cauzarea unui prejudiciu patrimonial semnificativ. În același timp, aceasta a invocat că neaplicarea măsurilor de asigurare ar face ineficientă ori imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile, motiv pentru care a considerat necesară interzicerea temporară a oricăror acte care ar afecta bunurile litigioase până la soluționarea cauzei în fond.
10. Ulterior, reclamantul a depus o cerere prin care și-a concretizat solicitarea privind aplicarea măsurilor de asigurare, menținând integral temeiurile de fapt și de drept invocate anterior și solicitând examinarea în regim de urgență a acestei cereri în lipsa sa și a reprezentantei sale.
11. Prin aceeași cerere, reclamantul a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare prin interzicerea pârâtului Firma de Producție și Comerț „Monzo” societate cu răspundere limitată, aflată în

proces de lichidare, precum și terțelor persoane, de a întreprinde acțiuni de conservare, valorificare prin organizarea licitației, negocieri directe, transmitere în contul datoriei și orice alte acțiuni ori acte juridice care ar atenta la dreptul de posesie, folosință sau care ar conduce la suspendarea ori stoparea activității economice a „Gustoro” societate cu răspundere limitată.

Poziția instanței de fond

12. Prin încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 29 aprilie 2024, s-a admis cererea privind asigurarea acțiunii. S-a interzis Firmei de Producție și Comerț „Monzo” societate cu răspundere limitată, aflată în proces de lichidare, precum și terțelor persoane să săvârșească acțiuni de conservare, valorificare prin organizarea licitației, negocieri directe, transmitere în contul datoriei și alte acțiuni ori acte juridice care ar atenta la dreptul de posesie, folosință sau ar conduce la suspendarea ori stoparea activității economice a „Gustoro” societate cu răspundere limitată, asupra bunurilor imobile cu numerele cadastrale *****, *****.01.002 și *****.01.003, precum și asupra universalității bunurilor mobile indicate în cererea de asigurare a acțiunii.
13. În motivarea soluției de admitere a cererii de asigurare a acțiunii, prima instanță a reținut că asigurarea acțiunii reprezintă totalitatea măsurilor procesuale menite să garanteze executarea efectivă a unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii. Instanța a arătat că asemenea măsuri pot fi dispuse în orice fază a procesului, în cazul în care neaplicarea lor ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.
14. Prima instanța a constatat că obiectul litigiului îl constituie bunuri imobile și mobile individualizate, asupra cărora reclamantul pretinde un drept de proprietate, iar măsurile solicitate sunt în legătură directă cu obiectul acțiunii. În acest context, prima instanță a reținut că măsura solicitată corespunde naturii litigiului și urmărește conservarea situației de fapt și de drept până la soluționarea cauzei în fond.
15. Prima instanță a statuat că la examinarea unei asemenea cereri urmează a fi verificate raționalitatea și temeinicia solicitării, probabilitatea cauzării unui prejudiciu semnificativ în lipsa măsurilor asigurătorii, existența unui pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire ori administrare defectuoasă a bunului, precum și necesitatea menținerii unui just echilibru între interesele părților și ale eventualilor terți. Aplicând aceste repere la circumstanțele cauzei, prima instanța a stabilit că, ținând seama de natura litigiului, de dreptul pretins de

reclamant și de riscul imposibilității punerii în executare a unei eventuale hotărâri favorabile, cererea de asigurare a acțiunii este întemeiată. În consecință, prima instanță a apreciat că neluarea măsurilor solicitate ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești și ar afecta efectivitatea protecției jurisdicționale solicitate de reclamant.

Poziția recurentului

16. Firma de Producție și Comerț „Monzo" societate cu răspundere limitată, în proces de insolvabilitate, prin intermediul lichidatorului Bostan Tatiana, pe 23 mai 2024 a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 29 aprilie 2024, solicitând casarea acesteia și respingerea cererii de asigurare a acțiunii înaintate de către „Gustoro" societate cu răspundere limitată.
17. În susținerea cererii de recurs, recurentul a invocat că încheierea contestată este nefondată și ilegală, deoarece bunurile imobile și mobile asupra cărora au fost aplicate măsurile de asigurare fac parte din masa debitoare a debitorului insolvabil. În acest sens a arătat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27 februarie 2023, a fost intentat procesul de insolvabilitate față de Firma de Producție și Comerț „Monzo" societate cu răspundere limitată, iar bunurile litigioase au fost inventariate și incluse în masa debitoare.
18. Recurentul a susținut că, potrivit prevederilor Legii insolvabilității, competența exclusivă de a dispune măsuri de asigurare ori alte limitări asupra bunurilor din masa debitoare aparține instanței de insolvabilitate. Din această perspectivă, a arătat că Judecătoria Criuleni, sediul Central nu era competentă nici să examineze cererea privind asigurarea acțiunii, nici să se pronunțe asupra litigiului referitor la bunurile care fac parte din masa debitoare, această competență revenind Judecătoriei Chișinău, sediul Central în cadrul dosarului de insolvabilitate.
19. Totodată, recurentul a invocat că anterior depusese o cerere de strămutare a cauzei către instanța de insolvabilitate, motivând că cauza a fost reținută spre judecare cu încălcarea normelor de competență jurisdicțională. În opinia sa, instanța de fond urma să examineze mai întâi această cerere și să strămute cauza către instanța competentă, dar nu să procedeze la examinarea și admiterea cererii de asigurare a acțiunii.
20. În continuare, recurentul a arătat că încheierea recurată contravine jurisprudenței Curții Supreme de Justiție și dispozițiilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 24

martie 2014, potrivit cărora litigiile referitoare la bunurile din masa debitoare urmează să fie examinate exclusiv de instanța de insolvabilitate. Prin urmare, aceasta a susținut că actul judecătoresc contestat a fost pronunțat cu încălcarea competenței jurisdicționale și cu aplicarea eronată a normelor Legii insolvabilității.

Poziția intimatului

21. Prin referința depusă de „Gustoro" societate cu răspundere limitată s-a solicitat respingerea cererii de recurs, cu menținerea încheierii instanței de fond.
22. În susținerea referinței, intimatul „Gustoro" societate cu răspundere limitată a indicat că încheierea instanței de fond este legală și întemeiată, întrucât măsurile de asigurare au caracter temporar și sunt necesare pentru a garanta executarea efectivă a unei eventuale hotărâri favorabile. A susținut că neaplicarea acestor măsuri ar crea un risc real de prejudiciere a patrimoniului său și ar face ineficientă protecția jurisdicțională solicitată, inclusiv prin afectarea dreptului de acces la o instanță și la executarea hotărârii judecătorești.
23. Acesta a menționat că bunurile litigioase au fost dobândite în temeiul contractului de vânzare-cumpărare în rate nr. 617 din 16 martie 2018, încheiat cu Banca Comercială „Victoriabank" societate pe acțiuni, în exercitarea dreptului de ipotecă, astfel încât acestea aparțin în realitate intimatei, deși au fost incluse de lichidator în masa debitoare a Firmei de Producție și Comerț „Monzo" societate cu răspundere limitată. A subliniat că bunurile sunt folosite efectiv în activitatea economică proprie, iar includerea lor în masa debitoare și eventuala valorificare ori conservare ar tulbura activitatea societății și ar putea conduce la înstrăinarea lor ilegală.
24. Intimatul a susținut, totodată, că măsurile de asigurare solicitate sunt în deplină corelație cu obiectul acțiunii, deoarece urmăresc conservarea situației de fapt până la soluționarea litigiului privind dreptul de proprietate. În această logică, a considerat că prima instanță a reținut corect existența riscului ca, în lipsa măsurilor asigurătorii, executarea unei eventuale hotărâri de admitere să devină imposibilă sau excesiv de dificilă.
25. Pe lângă aceasta, intimatul a arătat că argumentul recurentei privind lipsa înștiințării despre cererea de asigurare este nefondat, întrucât, potrivit normelor procesuale civile invocate în referință, cererea de asigurare a acțiunii se soluționează fără înștiințarea pârâtului și a

celorlalți participanți la proces. Din această perspectivă, a considerat că instanța de fond a procedat legal examinând cererea fără participarea părților.

26. În continuare, intimatul a invocat că recursul a fost întemeiat pe norme legale care reglementează recursul împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel, iar nu calea de atac împotriva unei încheieri pronunțate de instanța de fond privind asigurarea acțiunii. Din acest motiv, a susținut că recursul este neîntemeiat chiar din perspectiva temeiului juridic invocat.
27. Sub aspectul competenței, intimatul a indicat că litigiul privește dreptul de proprietate asupra unor bunuri imobile situate în raza teritorială a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, astfel încât competența aparține acestei instanțe, conform regulilor privind competența teritorială exclusivă în materia acțiunilor referitoare la bunuri imobile. S-a apreciat că susținerile recurentului privind competența exclusivă a instanței de insolvabilitate sunt nefondate în condițiile în care obiectul cauzei îl constituie recunoașterea dreptului său de proprietate asupra bunurilor litigioase.
28. În context intimatul a relevat că dreptul său derivă din acte juridice încheiate anterior intentării procesului de insolvabilitate, acte care nu au fost contestate și care produc efecte juridice. În referință s-a menționat că intimatul a intrat în posesia de fapt a bunurilor, că achită în continuare ratele contractuale și că lipsa înregistrării dreptului său în registrele de publicitate nu are motivul în inexistența dreptului, ci în refuzul organelor cadastrale de a efectua înscrierile din cauza interdicțiilor existente.
29. În concluzie, intimatul a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea încheierii recurate, susținând că aceasta reprezintă o măsură necesară pentru conservarea bunurilor litigioase și pentru asigurarea executării unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii.

Legislația relevantă

30. Art. 5 alin. (2) și (5) lit. m) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012

(2) Instanţa de insolvabilitate dispune de competenţă exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce ţin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existenţa unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanţa de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

(5) Principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sînt:

m) ridicarea sechestrelor de pe patrimoniul debitorului şi anularea altor măsuri de asigurare sau de limitare a debitorului, administratorului insolvabilităţii şi/sau a lichidatorului în dreptul de administrare şi de valorificare a masei debitoare, aplicate de alte instanţe de judecată sau de organele abilitate în acest sens;

31. Art. 75 alin. (1) lit. d) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012

(1) Din momentul intentării procedurii de insolvabilitate:

d) sechestrarea patrimoniului debitorului, alte măsuri de asigurare sau de limitare a debitorului, administratorului insolvabilităţii/lichidatorului în dreptul de administrare şi de valorificare a masei debitoare aplicate de alte instanţe de judecată sau de organele abilitate în acest sens se anulează de drept şi se aplică în exclusivitate numai de către instanţa de judecată care a intentat procedura de insolvabilitate;

32. Art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă

La cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

33. Art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

(1) În vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului;

b) să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el;

d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

(2) Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

34. Art. 177 din Codul de procedură civilă

(1) În cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

(2) Cererea de asigurare a acţiunii se soluţionează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces. Dacă cererea de asigurare a acţiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluţionează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces.

(2^1) Dacă cererea de asigurare a acţiunii este formulată în timpul şedinţei de judecată, aceasta se soluţionează de către instanţă în şedinţa respectivă, indiferent de absenţa unor participanţi la proces.

(3) Judecătorul pronunţă o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii.

35. Art. 181 alin. (1) – (3) din Codul de procedură civilă

(1) Încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii poate fi atacată cu recurs.

(2) Dacă încheierea de asigurare a acţiunii a fost emisă fără ştirea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunţarea încheierii.

(3) Depunerea recursului împotriva încheierii de asigurare a acţiunii nu suspendă examinarea cauzei şi executarea încheierii.

36. Art. 425 din Codul de procedură civilă

Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

37. Art. 427 din Codul de procedură civilă

Instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept:

a) să respingă recursul şi să menţină încheierea;

b) să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată;

c) să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionând prin decizie problema respectivă.

Considerente relevante reținute în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție Cu privire la aplicarea de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei ce reglementează asigurarea acţiunii la judecarea cauzelor civile nr. 32 din 24.10.2003

38. Partea relevantă din pct. 1

Asigurarea acţiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare dispuse de către judecător sau instanţa de judecată la solicitarea părţii interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărîri judecătoreşti definitive.

Aceste măsuri au următoarele particularităţi:

- sunt urgente (chestiunea privind aplicarea sau refuzul aplicării lor se soluţionează rapid şi într-o procedură simplificată);
- au un caracter temporar;
- au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului;
- urmează să fie în concordanţă cu obiectul acţiunii

39. Partea relevantă din pct. 32

Ţinînd cont de faptul că temeiurile asigurării acţiunii nu sînt enumerate expres în art.174 CPC, urmează ca judecătorul să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare.

La pronunţarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanţele vor verifica:

- raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare;
- probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii;
- dacă există periculum in mora (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare);
- asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate;
- preîntîmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare;
- în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate e în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Motivarea instanței de recurs

40. Examinând cererea de recurs și materialele cauzei relevante obiectului în recurs, Colegiul judiciar apreciază că recursul declarat de Firma de Producție și Comerț „Monzo” societate cu răspundere limitată, în proces de insolvabilitate, prin intermediul lichidatorului Bostan Tatiana, împotriva încheierii Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 29 aprilie 2024 este întemeiat, urmând a fi admis, cu casarea încheierii Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 29 aprilie 2024 și respingerea cererii depuse de „Gustoro” societate cu răspundere limitată privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Argumentele care au determinat soluția urmează a fi expuse în continuare.

41. Din actele dosarului rezultă că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 27 februarie 2023, a fost constatată insolvabilitatea debitorului Firma de Producție și Comerț „Monzo” societate cu răspundere limitată și a fost intentat procesul de insolvabilitate. Ulterior, prin încheierea din 14 noiembrie 2023, s-a dispus trecerea la procedura falimentului

în vederea lichidării patrimoniului debitorului. Prin urmare, atât la momentul depunerii acțiunii, cât și la momentul depunerii cererii de aplicare a măsurilor de asigurare, pârâtul se afla deja sub incidența procedurii de faliment.

42. Din aceleași acte rezultă că bunurile asupra cărora reclamantul a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare erau tratate în cadrul procedurii de insolvabilitate ca bunuri aparținând masei debitoare. În plus, potrivit informațiilor din registrul bunurilor imobile anexate la dosar chiar de către reclamant, la momentul sesizării instanței dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile litigioase era înregistrat după Firma de Producție și Comerț „Monzo" societate cu răspundere limitată.

43. Colegiul atestă că, potrivit art. 5 alin. (5) lit. m) din Legea insolvabilității, ridicarea sechestrelor de pe patrimoniul debitorului și anularea altor măsuri de asigurare sau de limitare a debitorului, a administratorului insolvabilității ori a lichidatorului în dreptul de administrare și de valorificare a masei debitoare constituie una dintre competențele principale ale instanței de insolvabilitate.

44. În același sens, art. 75 alin. (1) lit. d) din Legea insolvabilității stabilește că, din momentul intentării procedurii de insolvabilitate, sechestrarea patrimoniului debitorului și alte măsuri de asigurare sau de limitare a debitorului, a administratorului insolvabilității ori a lichidatorului în dreptul de administrare și de valorificare a masei debitoare, aplicate de alte instanțe de judecată ori de alte organe abilitate, se anulează de drept și se aplică în exclusivitate numai de către instanța de judecată care a intentat procedura de insolvabilitate.

45. Din interpretarea coroborată a acestor norme rezultă că legiuitorul a instituit un regim derogatoriu și exclusiv în materia măsurilor de asigurare privitoare la bunurile din masa debitoare. Odată intentată procedura de insolvabilitate, orice sechestru, interdicție, limitare sau altă măsură asiguratorie care privește administrarea ori valorificarea masei debitoare poate fi dispusă, menținută ori ridicată numai de instanța de insolvabilitate. Aceste prevederi legale urmăresc asigurarea caracterului unitar al procedurii colective și evitarea suprapunerii competențelor altor instanțe în administrarea patrimoniului debitorului insolvabil.

46. În prezenta cauză, prin cererea de aplicare a măsurilor de asigurare, reclamantul a solicitat interzicerea efectuării unor acte de conservare, valorificare prin licitație, negocieri directe, transmitere în contul datoriei și a altor acte juridice ce țin nemijlocit de administrarea și valorificarea bunurilor pretins litigioase. Or, asemenea măsuri reprezintă, prin natura lor,

limitări directe ale exercițiului atribuțiilor lichidatorului asupra bunurilor incluse în masa debitoare și se încadrează exact în ipoteza normelor speciale menționate mai sus.

47. Prin urmare, chiar dacă reclamantul pretinde un drept propriu asupra bunurilor vizate, această împrejurare nu înlătură aplicabilitatea normelor speciale ale Legii insolvabilității în materia măsurilor de asigurare, stabilite de art. 75 alin. (1) lit. d) din Legea insolvabilității. Aceste bunuri se află sub regimul juridic al masei debitoare, iar orice ingerință în administrarea, conservarea sau valorificarea lor poate fi dispusă numai de instanța care a intentat procedura de insolvabilitate.

48. Colegiul judiciar observă că încheierea recurată nu s-a limitat la conservarea unei situații litigioase între părți, ci a instituit interdicții care afectează în mod direct procedura falimentului, prin restrângerea posibilității lichidatorului de a întreprinde acte de conservare și valorificare a bunurilor din masa debitoare. O asemenea măsură, prin efectele sale, se suprapune atribuțiilor rezervate de lege instanței de insolvabilitate și nu putea fi dispusă de o altă instanță.

49. În acest context, Colegiul consideră că prima instanță a aplicat eronat dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la asigurarea acțiunii, fără a le corobora cu normele speciale și imperative ale Legii insolvabilității. În materia bunurilor aflate în masa debitoare, normele generale privind măsurile de asigurare se aplică numai în măsura în care nu contravin regimului special instituit de Legea insolvabilității. Or, în speță, legea specială rezervă exclusiv instanței de insolvabilitate competența de a aplica ori de a ridica asemenea măsuri.

50. Colegiul mai contată că art. 75 alin. (1) lit. d) din Legea insolvabilității consacră expres regula potrivit căreia măsurile de asigurare aplicate de alte instanțe asupra patrimoniului debitorului se anulează de drept. Aceasta înseamnă că, odată intentată procedura de insolvabilitate, patrimoniul debitorului este plasat sub controlul exclusiv al instanței de insolvabilitate, inclusiv sub aspectul oricăror limitări sau interdicții privind conservarea și valorificarea acestuia. Admiterea unei cereri precum cea formulată de reclamant în prezenta cauză ar echivala cu eludarea acestui mecanism legal imperativ.

51. În consecință, Colegiul judiciar ajunge la concluzia că măsurile de asigurare dispuse prin încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 29 aprilie 2024 au fost aplicate cu încălcarea regimului juridic special prevăzut de Legea insolvabilității, întrucât au vizat bunuri aflate sub incidența procedurii de faliment și au limitat exercițiul atribuțiilor lichidatorului

asupra masei debitoare, deși aplicarea ori ridicarea unor asemenea măsuri ține de competența exclusivă a instanței care a intentat procedura de insolvabilitate.

52. Din aceste considerente, recursul urmează a fi admis, cu casarea încheierii recurate și respingerea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii ca neîntemeiată.

53. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se admite cererea de recurs depusă Firma de Producție și Comerț ,,Monzo" societate cu răspundere limitată, în proces de insolvabilitate, prin intermediul lichidatorului Bostan Tatiana, împotriva încheierii Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 29 aprilie 2024.

Se casează încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 29 aprilie 2024 și, rejudecându-se cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii depusă de ,,Gustoro" societate cu răspundere limitată, se adoptă o nouă soluție prin care:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii înaintată de ,,Gustoro" societate cu răspundere limitată în cauza civilă ,,Gustoro" societate cu răspundere limitată către Banca Comercială ,,Victoriabank" societate pe acțiuni și Firma de Producție și Comerț ,,Monzo" societate cu răspundere limitată privind recunoașterea dreptului de proprietate.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele de complet, Judecătorul Badan-Melnic Eleonora

Judecătorii Pascari Roman

Bolocan Elena